

Index Rerum.

Quales penas incurrat fugitivus, five cum habitu, five sine illo fugiens, q. 10. n. 36. 37. 38. ibid. Explicatur casus, in quibus secundum jus fugitivi excommunicantur. q. 11. n. 38. usque ad 41. p. 204. An excommunicati, qui per annum persistunt in excommunicatione, habendi sint sicut Apostatae. q. 2. n. 42. 43. 44. ibid. An Apostatae sint irregulares. q. 13. n. 47. 48. 49. p. 205. Explicatur alia pena in quibus incidunt Apostatae. p. 14. n. 50. 51. 52. 53. ibid. An Religiosus Apostata gaudeat privilegio canonis, fori, & immunitatis Ecclesiasticae. q. 15. n. 56. 57. 58. p. 206. An Religiosus Apostata gaudeat privilegiis ac indulgentiis suae Religionis. quaest. 16. n. 60. 61. p. 20. Bona Apostatarum ad quem pertineant. q. 17. a n. 61. usque ad 66. ibid. Quis valeat Apostatas, & fugitivos a censuris absolvere, & cum eis in irregularitate dispensare. q. 18. n. 67. 68. 69. 70. ibid. Utrum Religiosus Apostata, vel fugitivus postquam bonam opinionem recuperaverit, possit eligi ad praelaturam ordinis. q. 19. n. 71. 72. p. 208. An Praelati Regulares teneantur perquirere Religiosos Apostatas, & fugitivos, eosque ad Religionem reducere. q. 20. n. 73. 74. 76. ibid. An Religiosi Apostatae, & fugitivi debeant puniri ab Inquisitoribus. q. 21. num. 78. 79. p. 209. Recipientes, auxiliantes, favorem, aut consilium dantes Apostatis, & fugitivis, ipso facto incidunt in excommunicationem Papae reservatam. q. 22. n. 80. 81. 82. ibid. Appellatio. Quid sit appellatio, & quotuplex. O. 2. R. 11. q. 1. n. 1. 2. 3. p. 210. Explicatur quinque, quae sunt necessariae ad appellationem, quaest. 2. a n. 7. usque 56. p. 11. In omni appellatione petendi sunt Apostoli. q. 3. n. 17. 18. 19. p. 312. An appellatio licita sit regularibus. q. 4. a n. 20. usque 27. p. 212. p. 213. Ad quae tribunalia, ac iudices liceat Regularibus appellare, ac recurrere, q. 5. a n. 28. usque 34. p. 213. p. 214. De tuitivis, ac appellationibus ad Iudices Corone, ut vulgo dicitur, an liceat. quaest. 6. n. 35. 36. 37. 38. p. 215. An subditus gravatus teneatur appellare ad superiorem, & an superior teneatur acceptare. q. 7. n. 39. 40. ibid. Quosnam effectus producat appellatio, q. 8. n. 41. 42. 43. 44. p. 214. 215. An appellatio suspendat sententiam excommunicationis, suspensionis & interdicti, q. 9. n. 45. 46. 47. p. 216. Explicatur appellatio frivola, q. 10. n. 49. 50. 51. p. 217. Apostoli. Sacratissimi Apostoli in supremo sanctitatis vertice Sanctissima Maria Virgine excepta. O. 3. R. 4. quaest. 5. num. 33. 34. p. 478.

Apostoli Christi virtutes imitabantur. n. 35. ibid. Apostoli in summa paupertate, obedientia & castitate vivebant. n. 36. 37. ib. Apostoli fecerunt votum paupertatis obedientiae, ac castitatis. n. 38. p. 479. Ex eorum factis, adjunctis locis Scripturae colliguntur haec eorum vota. n. 39. ibid. Apostoli ob suam sublimem sanctitatem bene sciebant, excellentius esse opus cum voto, quam sine illo. n. 40. 41. ibid. In quodam suo Concilio decreverunt Virginem Mariam Immaculatam in sua Conceptione. O. 4. q. 10 n. 61. p. 522. Celebrant Apostoli funeralia B. Virginis per tres dies, decantantes multas ejus laudes, inter quas celebrant ejus immaculatam Conceptionem. n. 62. 63. ibid. Multi ex Apostolis, tam in suis Liturgiis quam voce laudes puritatis immaculatae Conceptionis celebrant. n. 65. 66. p. 523. Aquila. Fuit Apostata, & ut talis Bibliam ex Hebraeo in Graecum transtulit non tamen bono animo, sed multa perveritate. O. 1. R. 4. q. 3. n. 471. p. 71. Argumentum. Mariae Virginis conceptio armata contra argumentorum tela. O. 4. q. 19. n. 151. p. 535 Argumenta & contradictiones saepe sunt in fori auxilium, ac subsidium veritatis. q. 21. n. 165. p. 536. Virginis Mariae Conceptio quanto magis impugnatur, tanto magis fulget, & resplendet num. 166. p. 537. Ponuntur & solvuntur argumenta, quae sunt ab adversariis contra immaculatam Conceptionem. n. 167. & seqq. p. 537. Arma. Quinam sint Religiosi, quibus prohibentur arma tenere, inter cepta Monasterij. O. 3. R. 12. n. 1. 2. 3. p. 217. Quid dicendum sit de Regularibus in statu Mediolanensi. q. 2. n. 5. 6. 7. p. 218. Utrum Judex secularis, ejusve ministri possint inventum regularem cum armis prohibitis, ab eis cum spoliare. q. 3. n. 7. usque 11. p. 219. An urgente necessitate, Ecclesiasticus etiam Regularis possit uti armis etiam prohibitis. q. 4. n. 12. 13. ibid. S. Augustinus. Palcherrimis, ac elegantissimis verbis nobis declarat puram, & immaculatam Deiparae Conceptionem. O. 4. q. 16. n. 108. p. 529. Axiomata. In Religione non servantur apices juris, sed solum quae sunt de substantia juris. O. 2. R. 13. quaest. 1. num. 2. 3. & R. 50. quaest. 3. p. 220. Ex quibus argumentum sumendum, ac formandum in jure, quaest. 2. a n. 5. usque 11. ibid. Ex quibus praesumptiones efformandae. q. 3. a n. 12. usque 18. q. 221. Quomodo in dubio sit resolvendum, quaest. 4. n. 19. 20. 21. p. 221. 222. In dispositione rerum, quomodo agendum sit. q. 5. n. 22. 23. 24. 25. p. 222.

Bannitus.

Index Rerum.

B. Bannitus. Quid, & quotuplex sit bannitus. O. 3. R. 14. q. 1. n. 1. 2. p. 223. Unicuique licet bannitum, seu profectipum, occidere quibusdam conditionibus. q. 2. n. 3. usque 8. ibid. An liceat occidere bannitum extra territorium mandantis. q. 4. n. 12. 13. 14. p. 224. An liceat proponere praemium pro occidente bannitum. q. 5. n. 17. ib. An bannitus justè damnatus ad mortem occidere possit suum aggressorem. q. 6. n. 18. 19. 20. p. 225. An retinere bannitos, seu decoctores prohibitum sit Regularibus. q. 7. n. 21. 22. 23. ibid. De Constitutione Sixti V. in Regno Neapolitano. q. 8. n. 24. 25. 26. 27. p. 226. Beatificatio. Quid sit beatificatio & ad quem spectet. O. 2. R. 15. q. 1. n. 1. 2. 3. p. 226. Quae differentiae sint inter canonizationem & beatificationem. q. 2. a n. 5. usque 10. p. 227. An de fide sit Summum Pontificem non posse errare circa beatificationem Sanctorum. q. 3. a n. 12. usque 19. p. 228. Quanta certitudine tenendum sit Pontificem non posse errare in beatificatione Sanctorum & quali censura affirmans afficiendus sit. q. 4. a n. 20. usque 16. p. 229. Quae requirantur ad beatificationem, q. 5. a n. 27. usque 37. p. 230. 231. Quibus datur Officium recitare & Missam celebrare de servo Dei beatificato. q. 6. a n. 39. usque 47. p. 232. Supposito quod aliquibus, conceditur licentia recitandi Officium, ac celebrandi Missam de aliquo beato, an possint licite omnes alij uti tali concessione. q. 7. a n. 48. usque 56. 233. Explicatur alij cultus qui possunt deferri, viro beatificato, quaest. 8. a n. 51. usque 60. p. 234. Baruch. Liber Baruch cum epistola Jeremiae capite 6. de fide est; quod sit Canonicus. O. 1. R. 3. q. 21. n. 405. p. 61. Baruch fuit Vir nobilis ex nobilissima familia n. 408. p. 62. Baruch auctor est sui libri juxta communem sententiam Patrum. n. 409. p. 62. D. Basilius. Docet puram Conceptionem, ex puritate carnis quae unienda erat unigenito filio Dei. O. 4. q. 15. 106. p. 529. Bellum. Quid, & quotuplex sit bellum, nominis Etymologia & quas condiciones requirit. O. 2. R. 16. q. 1. n. 1. usque 5. p. 235. Utrum possit dari bellum ex utraque parte justum. q. 2. n. 6. ibid. Praelati Ecclesiastici supremi licite possunt indicare bellum. q. 3. a n. 7. usque 11. p. 236. Utrum Ecclesiastici possint bellum justum sua-

dere ad illudque consilium dare. quaest. 4. n. 12. 13. 14. ibid. Utrum Ecclesiastici, possint assistere in bello in eoque pugnare. q. 5. num. 15. usque 19. p. 237. Utrum liceat Ecclesiasticis pugnare in bello justo, five defensivo, five offensivo quaest. 6. n. 20. 21. 22. ibid. Explicatur, & proponuntur aliqui casus, in quibus Ecclesiastici in bello justo mutilantes, ac occidentes non incurrunt irregularitatem. quaest. 7. num. 23. usque 27. p. 238. An Religiosi occidentes, & mutilantes in bello injusto purato justo, incidant in irregularitatem? q. 8. n. 27. 19. p. 238. Referuntur aliqui casus, in quibus milites in bello injusto exculantur ab irregularitate. q. 9. n. 30. 32. 33. p. 239. An milites pugnantes in bello injusto, secuto uno homicidio fiant omnes irregulares sicut etiam qui sarcinas custodiunt. q. 10. a n. 34. usque 39. p. 239. p. 240. An liceat Ecclesiasticis expoliare adversarios, & etiam ipsi Ecclesiastici rebus ipsis Ecclesiasticis possint expoliari ab adversariis q. 11. a n. 40. usque 44. p. 240. An Praelati Regulares possint dispensare in hujusmodi irregularitate orta ex bello. q. 12. n. 45. 48. p. 241. Quid dicendum de militantibus in bello injusto. q. 13. n. 47. ibid. Beltramus. S. Ludovicus Beltramus ex illustrissima familia Praedicatorum illustrissimum dar testimonium de Conceptione. O. 4. quaest. 2. 1. n. 167. p. 537. Benedictio seu Benedicere. Quid & quotuplex sit benedictio. O. 2. R. 17. q. 1. n. 1. 2. 3. 4. p. 241. Rectè ac sanctè in Ecclesia fiunt benedictiones ad effectus supernaturales efficiendos ac significandos. q. 2. n. 5. 6. 7. p. 242. Quisnam potest benedictionem impendere publice, ac solemniter. q. 3. a n. 8. usque 13. ibid. Quenam res Ecclesiasticae sint, quas Praelati Regulares valeant benedicere. q. 4. a n. 15. usque 20. p. 243. D. Bernardus. Variis in locis docet Deiparam fuisse liberam à peccato originali. O. 4. quaest. 16. num. 116. p. 530. S. Bernardinus. In variis locis asseruit Deiparam fuisse praeservatam à peccato originali. O. 4. q. 16. n. 122. p. 531. Biblia. Cur S. Scriptura dicitur Biblia. O. 1. R. 1. q. 1. n. 2. p. 122. Bigamia. Quid, & quotuplex sit bigamia, & an Praelati Regulares possint dispensare in ipsa. O. 2. R. 17. quaest. unica, num. 1. usque 14. p. 244. D. Bonaventura. Etiam in libris sententiarum videatur docuisse contrariam sententiam, tamen senex expressè nostram firmat sententiam de Conceptione. O. 4. q. 16. n. 125. p. 531. L. 2. 4. S. Brigitta

Index Rerum.

S. Brigitta.
Et facta est revelatio de pura & immaculata
Conceptione Virginis, quae ponitur in li-
mine opusculi 4.
Aliae revelationes ei factae de pura & imma-
culata Conceptione. O. 4. q. 1. n. 1. p. 507.
S. Brigitta canonizata est a Romano Ponti-
fice. n. 4. p. 508.
Revelationes S. Brigittae magno examine praem-
isso sunt approbatae per multos Roma-
nos Pontifices. n. 6. ibid.
Bulla Cœna.
An quando in jubilæis vel privilegiis conce-
ditur facultas absolvendi ab omnibus ca-
sibus Bullae Cœnae, intelligatur hæresis oc-
cultæ. O. 2. R. 19. q. 1. à n. 1. usque 7. p. 247.
An privilegia sublata sint per Bullam Cœnae.
q. 2. à n. 8. usque 15. p. 248.
Utrum Prælati Regulares virtute suorum pri-
vilegiorum possint absolvere suos subdi-
tos ab hæresi occulta. q. 3. num. 18. 19. & 20.
p. 249.

C
Cajetanus.

Impugnatur, ac rejicitur ex multis impug-
nans revelationes sanctae Brigittae. O. 4. q. 1.
n. 34. p. 508.
Canonizatio Sanctorum.
Quid sit Canonizatio Sanctorum, quantaque
illius certitudo, & ad quem spectet. O. 1.
R. 21. q. 2. à n. 1. usque 5. p. 254.
Ad quem in præsentî spectet Canonizatio
Sanctorum. q. 2. à n. 6. usque 10. p. 255.
Ex quibus desumantur probationes ad Cano-
nizationem. à n. 11. usque 14. p. 256.
An possit dari canonizatio alicujus absque
miraculis, & agitur de sanctis martyribus.
à n. 15. usque 19. p. 257.
Qui cultus deferendus sanctis canonizatis. q. 5.
n. 20. 21. 22. & 23. ibid.
An de sanctis nec canonizatis, nec beatifica-
tis sine speciali bulla faciendum sit officium.
q. 6. n. 24. usque 28. p. 258.
Cantica Cantorum.
Contra hæreticos statuitur librum esse Cano-
nicum, & de fide. O. 1. R. 3. q. 18. n. 339. &
340. p. 52.
Auctor hujus libri Salomon. n. 341. p. 53.
Ponitur primum argumentum cum sua con-
firmatione, & solvitur. num. 342. & 343.
ibid.
Ponitur secundum argumentum, & solvitur.
n. 344. & 345. ibid.
Argumentum operis. n. 346. ib.

Valde ordinatè Salomon procedit in his tribus
libris. 347. ibid.
In proverbii docet incipientes, in Ecclesiastice
proficientes, in Canticis perfectos, n. 348.
ibid.
De tempore, quo scripsit Salomon hoc opus
n. 349. p. 54.
Carmelita.
Carmelitæ successionem hæreditariam tenent
ab Elia, qui est illorum auctor, institutor,
ac fundator, quod statuitur testimonio duo-
decim Summorum Pontificum. O. 3. R. 2. q. 1.
n. 1. p. 439.
Quod nihil majus in hac re excogitari potest
n. 2. 3. & 4. p. 440.
Probatum idem assertum auctoritate sacrae
Congregationis Eminentissimorum Cardina-
lium. n. 4. ibid.
Id. in confirmatur ex qualiam mirabili reve-
latione Beatissimæ Virginis Mariæ. num. 6.
ibid.
Id. in corroboratur ex apparitione facta Joan-
ni Pontifici. q. 2. n. 7. ibid.
Probatum, etiam ex continua & perpetua tra-
ditione, per multos sanctos canonizatos, &
auctores antiquissimos. n. 8. ibid. q. 3. à n. 23.
usque 38. p. 445. & 446.
Stabilitur hæc veritas testimonio, ac aucto-
ritate centum quinquaginta auctorum. O. 3.
R. 2. q. 1. n. 13. 14. & 15. 442.
Fundamenta adversariorum evidenter refel-
luntur per bullas authenticas, sex Summo-
rum Pontificum, qui floruerunt ante annum
millesimum. q. 2. n. 24. 25. & 26. p. 445.
Carmelitæ in monte Carmelo, in honorem
Beatissimæ Virginis, exerceant oratorium.
R. 2. q. 1. n. 9. p. 459.
Eadem veritas stabilitur, dum Elias multo-
ties habitu Carmelitano indutus apparet.
n. 10. & 11. ibid.
Carmelitæ edocti doctrina, ac exemplo sanc-
tissimæ Virginis multum profecerunt. q. 3.
n. 39. p. 464.
Deipara multum patrocinatur Carmelitas
apud Joannem XXII. cumque dicit suum
sanctum, & devotum Carmeliticum Or-
dinem. ibid.
Carmelitæ verè descendant ab Elia, non so-
lum secundum aliquas abstinencias, & vi-
tam Eremiticam, sed etiam secundum ve-
rum, ac proprium statum Religiosum, pro-
ut illo tempore dari poterat. O. 3. R. 2. q. 4.
n. 40. 41. 42. 43. & 44. p. 465.
Et hoc latè probatur Resolutione tertia per 19.
questiones.
Carmelitana Religio est una ex quatuor men-
dicantibus ex jure, prout in ipso est ex-
pressum, & insuper hoc declaravit Pius V.
Clemens VII. R. 2. q. 6. n. 64. p. 470.
Si Religio Carmelitana est tam antiqua ab
Elia, cur non tenet inter ceteras primum
locum. Q. 6. n. 65. 66. 67. 68. p. 471.
Religio Carmelitana usque ad præsens per
quinque status habuit veram perseveran-
tiam status Religiosi. R. 3. q. 19. à n. 159.
usque 163. p. 503. & 504.
Ab antiquissimo tempore in sua Ecclesia Ro-
mana, coram Summo Pontifice, ac Cardi-
nalibus celebrabant festum Conceptionis.
O. 4. q. 11. n. 68. p. 537.

In

Index Rerum.

In monte Carmelo in venerationem Concep-
tionis Virginis Carmelitæ ædificaverunt
oratorium. O. 4. q. 11. n. 75. p. 524.
Vide infra verbum Confirmatio, Elias, Vota.
Clemens VI.
Rex Gallie decrevit nullum sibi assumere con-
fessarium, qui opinionem de immaculata
Conceptione non sequeretur. O. 4. q. 19.
n. 147. p. 534.
S. Cecilius.
Martyr Discipulus sancti Jacobi majoris te-
statur in suo libro maxime examinato, &
approbato Deiparam conceptam fuisse sine
peccato originali. O. 4. q. 10. n. 60. & 61.
p. 522.
Christus Dominus.
Non fuit conveniens, quod Christus Dominus
scriberet aliquem librum, hoc fecit per
suos apostolos, & Evangelistas. O. 1. R. 3.
q. 2. n. 210. p. 32.
Christus aliquid scripsit, ut patet ex historia
adulteræ. n. 211. ibid.
Scripsit Epistolam ad Abagarum Regem, ad
quem etiam, ut aliqui testantur misit effi-
giem vultus sui, n. 212. ibid.
Quare Christus ad majorem utilitatem fide-
lium noluit scribere Evangelium per seip-
sum & ponitur ratio dubitandi. O. 1. R. 5.
q. 3. n. 599. p. 91.
Non fuit conveniens, quod Christus Dominus
sua magnalia scriberet. n. 600. ibid.
Majestas principis postulat, ut sua magnalia
non scriberentur per seipsum, sed per suos
ministros. n. 601. 602. & 603. ibid.
In Canticis incipiuntur Christi magnalia à
capite, in sponsa à pedibus. O. 4. q. 5. n. 27.
p. 512.
Summa puritas Mariæ à Christo incipit, &
tota ad Christum refertur. O. 4. q. 8. n. 46.
p. 518.
Puritas immaculata Christi ex puritate Mariæ
colligitur. n. 47. ibid.
Caro Christi caro Virginis, & inde ipsa à pec-
cato originali exempta. n. 48. p. 519.
Cum Maria sit Christi mater nulla in ea potuit
esse macula originalis. O. 4. q. 8. n. 47. 48. 49.
50. ibid.
Christus non patitur esse in loco, in quo ali-
qua umbra peccati apparet. num. 50. & 51.
ibid.
Puritas Virginis imitatur Christi puritatem.
O. 4. q. 9. n. 52. 53. 54. & 55. p. 520.
Puritas Mariæ dat odorem puritatis Christi.
O. 4. q. 9. n. 55. n. 321.
D. Chrysostomus.
Virginis Mariæ puritatem multis in locis dicit
intemeratam, & penitus immaculatam. O. 4.
q. 15. n. 107. p. 529.
Claustra Monialium.
An monialis possit exire à monasterio abs-
que morbo contagioso, sed tantum qui
mortalis judicatur, nisi exeat ad salutis
remedium. O. 2. R. 22. q. 1. à n. 1. usque 13.
p. 259.
An mulier adultera fugiens maritum vel de-
linquens ad evitandos ministros justitiæ
violenter ingrediens clausuram. q. 2. à n. 14.
usque 22. p. 261.
Conceptio.
Hora in qua fuit Concepta Virgo Deipara,

fuit aurea & felicissima. O. 4. q. 4. num. 17.
p. 510.
Fuit initium, & exordium omnium festivitatis.
n. 18. ibid.
Fuit festivitas Angelorum & hominum. n. 19.
ibid.
Divina potentia, ac gratia fuit præservata à
peccato originali ac illius macula. O. 4. q. 5.
n. 23. 24. 25. & 26. & q. 6. n. 30. & seq. p. 513.
In conceptione Virginis veluti prius fuit gra-
tia, quam natura. O. 4. q. 5. n. 26. p. 512. &
q. 9. n. 53. p. 520.
Virginis magnalia à sua Conceptione habent
exordium. O. 4. q. 5. n. 27. p. 512.
Conceptio Deiparæ opus non potentia ordi-
nariæ, sed absolutæ Dei. n. 28. ibid.
Deipara in sua Conceptione fuit custodita à
tota Trinitate. O. 4. q. 6. n. 31. 32. p. 513.
Deipara libera ab omni macula carnis & san-
guinis. n. 30. 31. ib.
In Conceptione Deus præmunit Deiparam
ne læderetur à diabolo. n. 33. p. 514.
Deipara in sua Conceptione egressa est à sum-
mo cælo. O. 4. q. 7. n. 37. p. 515.
Deipara in sua Conceptione peccati tenebras
dissipat, ac destruit. O. 4. q. 7. n. 32. p. 517.
Puritas Deiparæ in sua Conceptione à puritate
filij provenit. O. 4. q. 8. n. 44. & seq. ibid.
Maria concepta absque humano pulvere. n. 45.
p. 518.
Deipara concipitur ut sit mater Christi, inde
in illa nulla potuit esse umbra peccati. n. 49.
50. 51. p. 519.
Puritas Conceptionis Deiparæ imitatur Con-
ceptionem Christi. q. 9. n. 52. 54. p. 520.
In Conceptione dat odorem puritatis filij sui.
n. 55. p. 521.
Sanctissimo Parenti Eliæ, revelata est puris-
sima Conceptio Virginis. n. 57. ib.
Ad intelligendum mysterium Conceptionis
requiruntur dona Spiritus sancti. q. 14. n. 91.
p. 527.
Declaratur mysterium Conceptionis ut ob-
mutescant aliqui. n. 92. ibid.
Mysterium Conceptionis comprobatur aucto-
ritate Apostolorum, Pontificum, & Con-
cilio, Patrum, Theologorum, Acadæ-
miarum, Regum, ac Principum à quest. 10.
usquem finem. p. 522.
Ponuntur & solvuntur argumenta contra pu-
ritatem Conceptionis Virginis. q. 21. per
totam.
In mysterio Conceptionis abundantissime ex-
tant omnia, quæ requiruntur ad fidei defi-
nitionem, questione 22. per totam.
Conceptio armata contra argumentorum ja-
cula. q. 19. n. 151. p. 535.
Veritas Conceptionis comprobatur revelatio-
nibus ac miraculis: quest. 19. num. 153. 154.
&c. ibid.
Magnalia Conceptionis non intelliguntur vi
naturali intellectus, seu docente gratia. q. 20.
n. 161. p. 536.
Concept. Virg. Mariæ, quanto magis ven-
tilatur, ac agitur, tanto magis dat sui
splendorem ac nitorem. q. 21. n. 166. p. 537.
Conceptionis veritas rectè probatur ex anti-
quissimis illius festivitatibus. q. 11. n. 68. 69.
70. &c. p. 523.
Ex festivitate Conceptionis triplex effor-
mat